

פרק ב' – פרשת בראשית

- א. ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם.
- ב. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה.
- ג. ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות. (פ)
- ד. אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים.
- ה. וכל שיוזן השדה טרם יהיה בארץ וכל-עשב השדה טרם יצמוז כי לא המטיר יהוה אלהים על-הארץ ואדם אין לעבד את-האדמה.
- ו. ואד יעלה מן-הארץ והשקה את-כל-פני האדמה.
- ז. וייצר יהוה אלהים את-האדם עפר מן-האדמה ויפוז באפיו נשמת זוים ויהי האדם לנפש זויה.
- ח. ויטע יהוה אלהים גן-בעדן מקדם וישם שם את-האדם אשר יצר.
- ט. ויצמוז יהוה אלהים מן-האדמה כל-עץ נזומד למראה וטוב למאכל ועץ הזוים בתוף הגן ועץ הדעת טוב ורע.
- י. ונהר יצא מעדן להשקות את-הגן ובמשם יפרד והיה לארבעה ראשים.
- יא. שם האווד פישון הוא הסבב את כל-ארץ הזוילה אשר-שם הזהב.
- יב. וזהב הארץ ההוא טוב שם הברלזו ואבן השהם.
- יג. וישם-הנהר השני גיזון הוא הסובב את כל-ארץ כוש.
- יד. וישם הנהר השלישי זודקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת.
- טו. ויקוז יהוה אלהים את-האדם ויגזוהו בגן-עדן לעבדה ולשמרה.
- טז. ויצו יהוה אלהים על-האדם לאמר מכל עץ-הגן אכל תאכל.
- יז. ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלה ממנו מות תמות.
- יח. ויאמר יהוה אלהים לא-טוב היות האדם לבדו אעשה-לו עזר כנגדו.
- יט. וייצר יהוה אלהים מן-האדמה כל-זוית השדה ואת כל-עוף השמים ויבא אל-האדם לראות מה-יקרא-לו וכל אשר יקרא-לו האדם נפש זויה הוא שמו.
- כ. ויקרא האדם שמות לכל-הבהמה ולעוף השמים ולכל זוית השדה ולאדם לא-מצא עזר כנגדו.
- כא. ויפול יהוה אלהים תרדמה על-האדם וישן ויקוז אותו מצלעתיו ויסגר בשר תזותנה.
- כב. ויבן יהוה אלהים את-הצלע אשר-לקוז מן-האדם לאשה ויבאה אל-האדם.
- כג. ויאמר האדם ואת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקוזה-זאת.
- כד. על-כן יעזב איש את-אביו ואת-אמו וידבק באשתו והיו לבשר אווד.
- כה. והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו.

רש"י : רבי שלמה יצחקי.

(ב) ויכל אלהים ביום השביעי. רבי שמעון א אומר בשר ודם שאינו יודע עתו ורגעיו צריך להוסיף מחול על הקדש הקדוש ברוך הוא שיודע עתו ורגעיו ב נכנס בו כחוט השערה ג

וְנִרְאָה כְּאִלוֹ כְּלֵה בּוֹ בַיּוֹם. דָּבָר אַחֵר מֵהָהָיָה הָעוֹלָם חָסַר מִנוּחָה בְּאֵת שַׁבַּת בְּאֵת מִנוּחָה
 כְּלֵתָה וְנִגְמְרָה הַמְּלָאכָה:
 (ג) וַיְבָרֵךְ וַיְקַדֵּשׁ. בָּרַכּוּ ז' בְּמִן שְׁכַל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ יֵרֵד לָהֶם עֵמֶר לְגִלְגֵּלֶת וּבִשְׂשִׁי לֶחֶם מִשְׁנָה
 וְקִדְשׁוּ בְּמִן שְׁלֹא יֵרֵד כָּלֵל בְּשַׁבַּת וְהִמְקִירָא כְּתוּב עַל הָעֵתִיד:
 אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת. הַמְּלָאכָה שֶׁהִיָּתָה רְאוּיָה לַעֲשׂוֹת בְּשַׁבַּת כְּפֹל וְעֲשָׂאָה בְּשְׂשִׁי כְּמוֹ
 שְׁמִפּוֹרֶשׁ בְּבְרָאשִׁית רַבָּה:
 (ד) אֱלֹהִים וְהָאֱמוּנִים לְמַעַלָּה:
 תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם בַּיּוֹם עֲשׂוֹת ה'.

ביתר התפרתו
 ויבנתו